

der er Hykleri nok i Forvejen, og at der er tilstrækkeligt af Forløjethed, tilstrækkeligt af Handlinger, der slet ikke svare til Ordene. Vi savne i dette Land et virkeligt kristent Liv, jeg tror, at Folkekirken, naar den virkelig var en Folkekirke, kunde være et Salt i Samfundet; men er den det nu? Folkekirken er saa langt fra et Salt, at man tværtimod ved mange forskellige Lejligheder har set Folkekirken stille sig paa et afgjort kristenfjendsk Standpunkt. Hvis Præsterne, som man her foreslaar at give ret høje Lønninger, virkelig vilde handle i Kirkens Stifters Aand, vilde de alle som en have været de første til at protestere mod Pryglestraffen. Jeg ved ikke af, at Præsterne have protesteret. Jeg ved derimod, at da man samlede ind til Garderhøjsfortet og andre Forter, da vare Præsterne der, da der var Tale om at bygge noget, hvis Hensigt, Maal og Med var: Du skal slaa ihjel, saa var Præsterne der, men hvor det drejer sig om et Forslag, der fører vort Samfund tilbage, saa tie Præsterne. De have tiet mange andre Gange, de tav under Provisorierne, og de Herrer Venstremedlemmer, der her ere saa travlt beskæftigede med at kapre Stemmer for dette Forslag... (Afbyrdelse). Ja, det ærede Medlem for Skjolddelev (J. Nielsen) afbryder mig og mener ikke, at der kan kapes Stemmer for dette Forslag, jeg tror dog, at der gøres Anstrengelser i den Retning.

Jeg bygger det, jeg har sagt, paa, hvad ærede Venstremedlemmer i denne Sal maa have i frisk Erindring, Præsterne og navnlig de københavnske Præsters Stilling til Bondebevægelsen (Afbyrdelse). Ja, Bondebevægelsen! Thi det vides jo af alle, at Bondebevægelsen, Frihedsbevægelsen saaledes som den formede sig herhjemme i Firserne, formede sig som et Retskrav, formede sig som et naturligt, ligefremt Krav til Regeringen om at overholde Statens Love, og denne Bevægelse fandt ikke Tilslutning hos Københavns Præster. Tværtimod! Næsten alle Københavns Præster vare Provisorister, og naar de nu ikke ere det alle sammen, er det rimeligvis af den Grund, at det maaske betaler sig bedre at høre den ny Retning til, som siden Systemskiftet er kommen til Magten. Det ærede Medlem for Skjolddelev giver mig Ret...

Formanden: Det er dog neppe rigtigt at udtale om en Stand, at den ikke handler efter andre Hensyn end hvad der betaler sig bedst.

Sabroe: Ja, jeg skal gerne give den ærede Formand Ret i, at det maaske ikke er rigtigt at sige noget saadant, men jeg vil dog sige til dem, der maatte mene noget andet, at Præsterne selv have ikke været ømskindede, hvor Talen var om f. Eks. at sigte de socialdemokratiske Ledere for af Hensyn til deres personlige Vel at agitere for og fremme de Ideer, de ønskede fremmede. I det hele vil jeg sige, at naar jeg taler saa stærkt mod det foreliggende Forslag, er det, fordi der ingen Stand er, jeg har saa meget imod som Præsterne. Der er ingen, der har lagt den almindelige, borgerlige Friheds, Ligheds og Broderskabs Venner flere Sten i Vejen end Præsterne... (Fra Tilhørerpladsen: Hør! Hør!)...

Formanden: Der maa være fuldstændig Stilhed paa Tilhørerpladsen — fuldstændig!

Sabroe: Det ærede Medlem for Skjolddelev synes jo ikke at ville tro det, og dog vil det ærede Medlem, hvis han opmærksomt har fulgt Udviklingen, ikke et Øjeblik være i Tvivl om, at jeg har Ret. Som jeg begyndte med at sige, har der altid rejst sig Modstand fra Borgerskabets, fra Bøndernes Side mod at give Præsterne Penge, give Penge til Kirkerne. Jeg skal desuden minde om, at ogsaa andre Steder, f. Eks. Adelen, i sin Tid modsatte sig at give Præsterne Tiende — det var under Kong Christian III. —, og det gav saa Anledning til, at en af de øverste gejstlige udstedte følgende Paabud: „Efterdi Adelen haver nu begiært at være fri for den Tiende, hvilke de dog ere Sogne-Præsten som deres Hyrde, der haver sand Sielesorg, af Rette pligtige, og kunde nu ligevel ikke nødes til at udgive samme Tienden, saa paa minde vi dennem, at de vilde betænke sig, at være Christne, og selvillige give Christi Tienere, som ere hans Prædikere, hvad dennem selv godt synes, paa det at den Fordømmelse maa dennem ey overgaae, der Christus omtaler i Prædikkerne: Hvo Eder forsmaar, den forsmaar mig, og hvo mig forsmaar, den forsmaar hannem, som mig haver udsendt. Saa skal det og blive Sodomiterne lettere den yderste Dommedag, end saadanne Foragtere.“

Jeg ved jo vel, at det ærede Medlem for Skjolddelev ved sidste Valg fik saa godt som alle Præsteres Stemmer i den Kred, hvor han hører hjemme, og derfor undrer det mig ikke, at han med saa stor Begej-